

APR 20 2021

SCANNED

THE ST. JOHN'S CATHOLIC CLUB

Incorporated

After the parish organized in 1907 by the Rev. Fr. J. Hroch, was well under way, the pastor felt the necessity of banding the young men of the parish, by establishing a Club. Knowing full well, that young men must have some diversion from the ordinary routine of their daily occupations, go somewhere to spend the evenings, the above organization was on foot. A spacious room was fitted up in the basement of the school building. Father Hroch bought with his own money two combination billiard and pool tables for the use of the young men. Later other athletic apparatus were purchased by the Club.

Pressed by the extensive parish work, the pastor put the Club entirely into the hands of the members. They moved and rented outside quarters, indemnified the pastor for his outlay and from thence managed their Club themselves. Now the Club was left in their hands, to work out its own salvation. It has succeeded beyond expectation. Encouraged by its growth, they in 1912 had the Club incorporated under the present name, thus broadening its many activities.

St. John's Catholic Club has at all times maintained close contact with the parish and parish

affairs, and until the organization of the Dramatic Club, had periodically produced plays and sketches in the parish hall, quite a reputation for the quality of the plays.

The membership, which is limited is now nearly full. Its members enjoy a variety of activities, social, literary and athletic. The Club is proud to number in its membership Rev. Fr. Hroch, who is a charter member and the father of the Club, also Rev. O. Mazanec and Rev. V. Marzani.

As a historical reference, perhaps the greatest source of pride is the fact, that among its members a majority of the first graduating class of St. John's parish. Thus the Club alumni have established and maintained a haven where they may still gather together, as in the class rooms of yore. To a considerable extent, it is for this reason that the Club has founded the beautiful tradition never to forget the good Sisters at Christmas tide. Among our parish organizations, this is the outstanding social and literary body. We pray God to bless our parish with his continual blessing and to prolong the life of our pastor and assistant on the occasion of the Silver Jubilee.

SCHOOL HISTORY.

—by—

SISTER M. BEATRICE

building of St. John Nepomucene was begun on the 16th day of Aug. This was indeed the most cherished object which the Catholic Bohemian people of this locality, situated in the City of Cleveland, craved.

and over again they begged for a school at least, so that their children would receive the benefits of a real Christian Catholic education. They knew full well, that a secular school, whilst affording the opportunity to their children of storing up secular knowledge, so necessary in the world now, it would also be the means of cultivating their hearts, by moral and religious training and fit them for the life to come. "What doth it profit a man if he gain the whole world and suffers the loss of his immortal soul?"

Hence these solicitous fathers and mothers were prepared to make any and every sacrifice to provide this crying need for their dear children. A Catholic school! What a boon for them! Who then can describe the happiness of that moment, when ground was broken for the erection of a school, that necessary of Catholic education?

This moment came, when finally on the 23rd day of September 1903 St. John Nepomucene school for the first time opened its doors for classes. Five rooms were fitted up on the second floor of the present building with an enrollment of about 300 pupils. Due to the increased number of pupils the same year another class room was opened. The school was placed in charge of the Sisters of St. Dominic of Adrian, Michigan.

The first Sisters, who labored in this field were: Sister Philomena, superioress, Sisters, De Pazzi, Margaret Mary, Bernard, Clemence, Benedicta and Charlotte, the last named arrived during the last half of the year. One regular teacher assisted the five Sisters in the school work, a Miss Antonia Roch, but death

overtook her before the second school year was completed. Sister M. Clare was called to fill the vacancy for the remaining part of the year.

In 1906 a new class room was opened in the parish hall and on account of the still increasing number of pupils in 1908 an addition was made to the Sisters home to which were attached two new class rooms.

By this time the first entrants into the school were in the eighth grade and application was made to the Board of Education of the City of Cleveland, to have the pupils participate in the Public school examination in June, the result was a satisfactory passing mark for each pupil; the names of these first eighth grade graduates are:

Thomas Hlavaty, Henry Blaha, Carl Epelle, Stanislaus Jelinek, Wenceslaus Kutis, Joseph Malafa, Ernest Simak; Barbara Kovar, Josephine Sindelář, Kristine Michal, Bertha Hejl and Mary Krejsa.

After the elapse of nine years, a house near the school was purchased from Mr. Ed. Sindelář and two class rooms were equipped in this building. This arrangement endured until 1920, when the new church was dedicated and then the whole present school building was remodeled for school exclusively.

In the year 1910 there were 700 pupils enrolled, a banner year for the school. In recognition of this large increase a freeday was granted.

In 1922, 70 pupils completed the eighth grade. This number had proved a great stimulus to further development of the school curriculum and in the fall of that year announcement was made that a two year Commercial course would be organized. This fact added considerable interest to the school as was evidenced when thirty eight pupils returned and registered as members of the first Commercial class. Of this number thirty

SCHOOL HISTORY

succeeded in attaining the required standard of efficiency to enable them to complete the work required in a two year course.

Graduation exercises were held in the church on June the 6th, 1924. The address was delivered by Rev. Fr. J. Hroch, who also presented the diplomas to twenty-three girls and seven boys.

In 1925 in addition to the room on the first floor already equipped for teaching of commercial subjects, another room on the second floor was opened for first year pupils. Students from other parishes have sought entrance for the last three years and considering inconveniences, the students all have been very successful in obtaining responsible positions with prominent firms in the City.

The Sisters who have in charge these two commercial courses are, Sister Francella the second year, Sister Kathleen, the first year, both excellent teachers. Sister Francella's place is at present filled by Sister Anna Gertrude. We have all reasons to be proud of our Commercial High School. It is also our earnest wish, that more of our pupils should take advantage of this fine opportunity of acquiring a thoro business education.

In June 1926 the graduates of Commercial High School organized the John Nepomucene Alumni Association. The numbers now eighty-two members, have regular meetings besides social occasions including an annual reception to graduates. Rev. F. J. Hroch moderates and provides spiritual benefits for the organization.

Our school prides itself with the following prominent pupils:

Rev. Jos. Anděl, Rev. Václ. Maršálek, Wm. Beníšek, Wenceslaus Klepač, O. S. B., James Beníšek, Christian brother. Engineers: Frank Mašin, Joseph Sinkula, Jr., E. E. Wolf, Charles Holan, Jan. J. Cour, Francis Sindelář; Attorneys: Anton Čížek, Joseph Čížek; Bankers: Anton Čížek, Frank Valtr, James Valtr, Ernest Joseph Bílek Jr., Charles Moravec, Business Men: Joseph Bitzan, Joseph Pašek, C. Pašek, John Hronek Jr., Frank Florist: Laddie Šácha, Raymond Šácha, F. Pokorný; Jeweller and Optometrist: the last but not the least: Mr. Frank Bitzan, professor at John Carroll University, Cleveland, O.

THE SODALITY OF THE IMMACULATE CONCEPTION OF
BLESSED VIRGIN MARY
expresses the sincerest congratulations to
ST. JOHN NEP. PARISH, PASTOR AND ASSISTANT,
on the occasion of the Silver Jubilee of Parish and Pastor.

The Sodality of the Immaculate Conception of the Blessed Virgin Mary was organized in the spring of 1918. The Rev. Fr. J. Hroch applied through the General Director of Sodalities in the United States, Rev. Father Hackert S. J. and through his mediation the local Sodality was affiliated to the General Sodality of Rome. Thus the Sodality was canonically established and the members participate in all the privileges of the Roman Sodality and can gain all the indulgences granted to this Sodality by the Holy Father.

With the hearty co-operation of the Good Sisters of the parish, the Sodality has since been a great success.

The first president of the Sodality was Miss Mary Kocour and the prefect Miss Anna Pasek. These two young ladies have since entered religion in the Order of St. Dominic Adrian, Mich. They are called respectively Sr. Beatrice Marie and Sr. Grace Alexis.

The first reception took place on the first Sunday of May 1918. The young ladies were honored by the presence of Rt. Rev. Monsignor T. C. O'Reilly, who delivered a very instructive sermon on the occasion. He spoke of the glories of Our Blessed Mother and referred also to the Little Flower as the queen in her home, thus counselling the young ladies to be queens in their homes. During this time a great demand was felt for the building of the New Church, and the young ladies put forth great efforts to help the pastor. Within a year or so the Young Ladies Sodality raised the sum of 1000.00

dollars. During this time all sorts of parties were put in play. Ice cream entertainments, card parties, raffles sorted to and success crowned them. It was a great pleasure to be present at the meetings, which were held every two weeks. The cooperation was edifying. The Young Ladies. After their usual contributions to Our Blessed Mother, prizes and little parties were participated in by all. The young ladies also took delight in making fancy work, which they donated to the church.

The Sodality today is in a very flourishing condition. It comprises two divisions, the Senior and the Junior and numbers about 100 membership. We trust that all young and older ladies will become members of the Sodality. To promote spiritual life every month. It is our sincere desire to see all the members, who have entered the holy state of matrimony, to remain affiliated to the Sodality. All is necessary to go to communion every month and renew their act of consecration to the Blessed Virgin every year.

Officers are:

Rev. Fr. J. Hroch, Director
Sister Teresa Marie, Moderator,
Regina Vavruska, President
Josephine Beneš, Vice-president
Margaret O'Donnell, Treasurer
Elsie Ineman, Prefect.

Zpěváci kostela sv. Jana Nepomuckého — St. John Nep. Choir.
Organist: Frank Matoušek. — Sopranos: Mrs. Helen Heaphey, Mrs. M. Mareš, Mrs. A. Ženíšek, Mrs. M. Černy, Mrs. R. Hengenus, Mrs. E. Chlanda, Veronica Rapsík, Mrs. M. Diviš, Helen Kosmata, Mary Kocik, Mary Vestfal, Helen Kocour, Mary Čáp, Anna Petrášek, Hattie Železnik, Elsie Cmunt. — Altos: Pauline Pašek, Mrs. J. Pivoňka, Mrs. L. Matějka, Mrs. A. Kocáb, Josephine Beneš, Clara Mendlik, Mrs. F. Šefčík, Margaret O'Donnell. — Tenors: Frank Mašek, Frank Melena, Frank Štípek, Frank Marek. — Basses: Joseph Ženíšek, Anton Chlanda, John Malafa, Albert Petrášek, Frank Šefčík, Joseph Hengenus, Frank Diviš, Geo. Melena, Jaro Bílek.

SV. JAN NEPOMUCKÝ, MUČEDNÍK A HLAVNÍ PATRON ČESKÝ

Českého nebe kyne nám dnes spanilá hvězda. Od staletí pohlížel k ní s dětinnou důvěrou katolický náš lid, s námi pak vzhledají k ní s uctivostí milionové katolíků všech zemí a národů. Kdekoli po všech světá končinách rozšířená je sv. katolická Církev, všude i tam kde ani jméno národa našeho známo není, znají katoličtí křesťané a vzývají milého rodáka našeho, sv. Jana Nepomuckého. Kromě apoštolů Páně požívá jen málo světcův v širém katolickém světě tak všeobecné a vroucí úcty, jako tento oslavený krajan náš z krve české.

Rodištěm tohoto předního mučedníka a patrona království Českého bylo město Nepomuk, jinak dříve také Pomuk řečené. Tu narodil se někdy kolem roku 1340. nábožným, věkem již pokročilým manželům Welflinovým synáček, jemuž na křtu sv. dáno jméno Jan (bezpochyby Křitel). Dle podání vyprosili si sestárlí rodičové Jana před obrazem Matky Boží, a když dítě těžce onemocnělo, obrátili se s důvěrou k Marii Panně, jejíž přimluvou ozdravělo. Synáček prospíval věkem i zbožností a nabyt prvního vzdělání v klášteře Nepomuckém. Klášter ten byl založen roku 1143 od praotce českých pánů ze Sternberka opodál města Nepomuku pro mnichy řádu cistercienského, kteří dle příkladu zakladatele svého sv. Bernarda ctíli obzvláště Rodičku Boží. Jako všude, měli řeholníci estercienští i v klášteře Nepomuckém školu. Mládeneček Jan učil se na této škole prvním vědomostem o bohabojnosti a nábožnosti. Dle podání bylo mu sladkou rozkoší že mohl v klášterním chrámě přísluhovati knězi na mši sv. Tato bohabojnost a nábožnost zůstala mu podílem, i když poslán byl od rodičů na vysoké učení Pražské.

Mladý Jan přišel do Prahy, kdy ještě vládla v zemi své vlasti Karel IV. Hlavní město království českého slynilo tehdy po všem světě jako sídlo věd, umění, řemesel a obchodu, a otcovský pánovník pečoval hlavně také o to, aby v Praze byla jeho jasnou svítlnou živé víry, bohabojnosti a nábožnosti. Za této doby naši přest'astné a nezapomenutelné doby dosáhl nižších svěcení. Již v r. 1372 byl cisařským notářem v království Českém, na čemž úřadu povolal jej arcibiskup Jan Očko z Vlašimě. Karel IV. totiž udělil arcibiskupovi Pražským výsadu, aby ustanovovali veřejně právo. Práve a povinnosti jejich bylo, aby dle přání sahy své spravedlivé a nestranně zhotovovali veřejné právní listiny, při čemž měli písemnosti na prospěch kostelů, dobročinných ústavů, vdov, sirotků a chudých lidí zdarma skládati. K úřadu těchto veřejných notářů bývali tehdy v Praze povoláni obyčejně duchovně obeznali v právních a vůbec všestranně vzděláni. Z pozůstalých listin jest zřejmo, že Jan Nepomucký na úřad svůj velmi pilně konal. Žet' pak mladý duchovní byl mravů neúhonných a v plnění svých povinností věrný a neunavný, poznati jest obráťště z přízně, kterou záhy k němu přilnul císař Karla IV. Jan Nepomucký byl jím již r. 1372 povolán, aby vedl protokoly duchovního soudu a účastnil se řízení církevních nadačních knih arcidiecése Pražské. V tomto úřadě osvědčil se Jan tou měrou, že již roku 1374 byl prvním notářem arcibiskupské kanceláře. Od roku 1375 byl Jan příslušníkem arcibiskupského dvoru a jakožto dověrník vrchního pastýře svého jidal s ním při jednom stole. Asi roku 1379 dosáhl svěcení kněžského a stal se oltářníkem kaple sv. Erharta a v Otilie ve velechrámu sv. Víta, kteroužto kapli svým nákladem vystavěl a oltářnictvím nadal arcibiskup Očko.

Koncem roku 1378 zemřel Karel IV., a Jan Očko z Vlašimě, byv nedávno před smrtí císařem jmenován kardinálem, složil brzo potom r. 1379 břímě arcibiskupského úřadu a odebral se dne 14. ledna 1380 na věčnost. Nástupcem jeho v arcibiskupské důstojnosti stal se synovec jeho

Spolek Pannenský Neposkvrněného Početí Panny Marie. — I. Oddělení.

SV. JAN NEPOMUCKÝ, MUČEDNÍK A HLAVNÍ PATRON

Mišenský biskup Ján z Jenštýna. Úřad svůj v Praze nastoupil s úmyslem, že raději hodnost svou ztratí, než aby církev své vlasti špatně řídil aneb dokonce zahubil. Nový arcibiskup věnoval Janu z Nepomuku rovněž přízně své a zvolil ho svým tajemníkem. Ján Nepomucký složil zatím úřad veřejného císařského notáře, ježto služba na dvoře arcibiskupském nepoprávala mu ku konání tohoto úřadu času. Dvůr arcibiskupů Pražských rozkládal se tehdy na Malé straně mezi klášterem sv. Tomáše a mostem.

Milostí papežskou byl Jan Nepomucký r. 1430 jmenován farářem u sv. Havla na Starém Městě, jsa však zaměstnán církevní službou u arcibiskupa, dával se po tehdejšímu zvyku zastupovati střídáním, přece ale pečoval bedlivě o zabezpečení práv tohoto farního chrámu. Zejména dal roku 1431 do nadačních knih při arcibiskupské kanceláři vložiti menší nadace této fary i koupí vesnice Dalova v Kouřimsku.

Ve středověku bylo obyčejem, že netoliko jinochové, nýbrž i dospělí mužové, zvláště pak vysoci hodnostáři církevní, ba i biskupové, dávali se zapisovati do počtu posluchačů vysokých škol a chodili na přednášky mistrů, aby ve vědách se zdokonalili a hodnosti doktorské došli. A tak i Jan Nepomucký dal se roku 1381 vřaditi mezi studující vysokého učení Pražského, a studovav po 6 letech, složil předepsané přísné zkoušky, a povýšen byl roku 1387 na doktora církevního práva. Od té doby zve se všeobecně doktorem Johánkem, což svědčí, že byl menší postavy. Asi téhož roku stal se členem kolegiální kapitoly u sv. Jiří na Starém Městě. Kapitolu tu založil ve 13. století některý biskup Pražský, a právo jmenovati kanovníky měli včasní pátýřové čeští. Ze arcibiskup Jan z Jenštýna tajemníku svému Janu Nepomuckému kanovnictví této kapitoly udělil, jest opět ným důkazem přízně, kterouž k němu choval. Avšak Jan Nepomucký byl pouze jeden rok členem sboru kanovníků sv. Jiřských, ježto hned r. 1388 zvolen byl za člena kolegiální kapitoly Vyšehradské.

Kapitola Vyšehradská měla tehdy právo, společně s měšťanským rodem Pražských Welflovců dosazovati faráře ku chrámu Matky Boží před Týnem na Starém městě. Kromě toho bývali při něm kázával zvláštní kazatelé. Dle starého podání kázával slovo Boží v této svatyni Jan Nepomucký, jakožto kanovník kapitoly Vyšehradské i jakožto příbuzenec Pražských Welflovců, jimž s kapitolou Vyšehradskou příslušelo podací právo

obroči Týnského. Chrám tento prodal v 13. století slovutnými duchovními řecnickými Waldhauserem a po něm Janem Milátem a měřiče, kteří kázáními svými proti rozkoši, životu a přepychu mnohých Pražanů velmi účinně působili. Po nich dle ustáleného pokání kázal občasně v Týně Jan Nepomucký, který jako úředně ustanovený kazatel, nýbrž i v ty a horlivosti, a uměl nadšenými slovy vyvolati srdci a působiti na vůli svých posluchačů, že mnozí z nich odřikali se přepychu a svého bohatství chudým a jiní nastupovali k upřímnému pokání.

Arcibiskup Jan z Jenštýna byl ve svém jaškém věku oddán rozkošem světským a měl i kožto biskup Mišenský větší zálibu ve světských zábavách, než ve skutcích pobožných. Zatím než něl však a nastoupil úřad v Praze v nejlepším věku. Z počátku hověl si nějaký čas ještě dle záměru mladého krále Václava IV. súčastovati na něm honeb, rytířských her a jiných radovánkách dvorských, brzo však změnil se docela. Když v moru, roku 1380 byl skličěn těžkou nemocí, která povstal ve velkém utrpení proti všem nádejím, počal vzdalovat se veškerých zábar a žítí přísně. Ještě přísněji žil od roku 1382, kdy došla zpráva o náhlé a nešťastné smrti smýšlejiho arcibiskupa Magdeburského Ladka. Od té doby stranil se Jan z Jenštýna o trávil, jak nejvíce mohl čas o samotě na meách a v rozjímání, maje k tomu zřízeny komůrky na svých zámcích v Roudnici a na feneburce a také v Praze ve věži dvora arcibiskupského, ve kterých mrskával se mezími a nenným proutím; spával málo na tvrdém loži v tuhého mrazu, nosil na těle drátěný pás s ostřími hroty, ukládal si často přísné posty, modlil se i na cestách ustavičně, a kdykoliv na Roudnicko, dlel, putoval nejednou odtamtud v noci na ves Ríp a modlil se v tamní kapli sv. Jiří. Vedle toho byl štědrým dobrodincem chudých lidí.

Živ jsa takto způsobem poustevníka nad svou přísně a sebezapíravě, svěřoval arcibiskup své práce a starosti svého úřadu svým zástupcům správě arcidiecése Pražské, aby tím horlivěji mohli věnovati se o samotě skutkům kajcnosti a pokání. Jest pochopitelné, že arcibiskup svému tak odumřelý a přísný svou důvěru věnoval jen těmžim neposkvrněným mravů, nezlomně věrným a horlivosti. A takovým mužem byl Jan Nepomucký, a proto arcibiskup Jan z Jenštýna, jsa celé duše oddán, povýšil ho roku 1389 k nejvyššímu

Spolek Pannenský, Neposkvrněného Početí Panny Marie. — II. Oddělení.

SV. JAN NEPOMUCKÝ, MUČEDNÍK A HLAVNÍ PATRON ČESKA

církevní hodnosti v arcidiecési, ustanoviv jej svým generálním vikářem. K tomu důležitému úřadu osvědčil Jan Nepomucký způsobilost učeností, zkušeností, horlivostí a zbožností svou, a byl potom až do smrti vlastním ředitelem a správcem arcidiecése Pražské, maje hlavním spolupracovníkem generálního vikáře Mikuláše Puchníka.

Čím více stranil se veřejného života arcibiskup, tím více práce a starosti měli zástupcové jeho. O horlivosti a pílí Jana Nepomuckého jakožto generálního vikáře dochovaly se přehojné důkazy listinné. Pod jeho dozorem pokračovali notářové v sepisování nadačních knih arcidiecése. Jménem arcibiskupovým udílel Jan církevní potvrzení kněžím v duchovní správě stanoveným, staral se o urovnání sporů mezi kněžimi, snažil se udusiti rozepře mezi manžely vzniklé a hájil práv jednotlivých záduší a obročí proti každému, kdo jim křivditi usiloval. Ze zachovaných písemních památek poznává se, že bylo Janu Nepomuckému nezdřídka za jediný den několik, někdy až deset sporů na soudě vyšetřiti a srovnati. Bylat' tehdy arcidiecése Pražská velice rozsáhlá, obsahujíc vyjma území biskupství Litomyšlského, všechny ostatní kraje království Českého. Jen muž příkladné mírnosti, nestranné spravedlnosti a moudré rozvahy mohl konati úřad nejvyššího duchovního soudce v tak veliké diecési. Výtečné vlastnosti Jana Nepomuckého byly příčinou, že mnohé sporné strany svěchovaly mu rozepře svoje jakožto rozhodčímu a podrobovali se ochotně rozhodnutí jeho.

Nastoupiv úřad generálního vikáře zůstal Jan Nepomucký i nadále členem kapitoly Vyšehradské a do roku 1390 i farářem sv. Havla. Teprve 26. srpna 1390 vyměnil si s povolením arcibiskupovým tuto faru s arcijáhnem Žateckým Linhartem, a stav se takto arcijáhnem Žateckým, vstoupil zároveň do sborů kanovníků metropolitní kapitoly u sv. Víta. Tehdáž byly Čechy v církevním ohledu rozděleny na okresy děkanské, jichž arcidiecése Pražská měla třiapadesát, a několik okresů děkanských bylo spojeno v obvod arciděkanský či arcijáhenství. Ku arcijáhenství Žateckému náležela děkanství Kadanské, Loketské, Žatecké a Žlutické. Arcijáhnové, stojící v čele obvodů arciděkanských, žili za starší doby na svých obročích na venkově, později však, zejména roku 1390 přebývali všichni v Praze, odkudž vyjžděli dozírat na fary svých okresů. Požívajíc rozsáhlé právomoci v záležitostech manželských i v příčině kázně duchovenstva, svolávali duchoven-

stvo svého obvodu ke schůzím, na nichž odvány církevní zákony i výnosy a konány právní věci duchovní správy. Všichni tyto arcijáhny byli úřadem svým spolu členy kapitoly sv. Víta. Co do pořadu následovali v kapitole za kněží ky sídelními a obročními.

Jan Nepomucký byl postaven církevními i ostatními svými na vysoký svícen, aby jeho ná svíce ostatnímu duchovenstvu i veřejnosti arcidiecése Pražské zátil svou moudrostí, bohatostí a nábožností. Takového osvíceného a něného rádce a spolupracovníka na vinici Pánů třeboval na výsost arcibiskup Jan z Jenštejna, bot' doba jeho pastýřování v Praze byla nad m. zlá a zmatená. Král Václav IV. nezdařil se po likém otci svém, svatě paměti Karlu IV. Nastoupiv jako 17letý mladík vládu, jal se záhy poměru uzdu svým náklonostem tělesným a honit se i radovánkách a rozkoších. Největší zálibu měl honbě a v loveckých psech, toulal se často v no po ulicích Pražských tropě neslušné věci, a odě. se později opilostí býval jak vzteklý a dopouštěl se ohavných ukrutností. Pro manželka jeho Johanna, dcera vévody Bavorsko-Straubinského Alberta, přebývajíc s ním na Karšteině, byla v noci 31. prosince 1386 zardoušená velkým psem, jenž spával v ložnici královny. Po několikaletém vdovství oženil se r. 1389 Vídeň podruhé s devatenáctiletou sličnou dcerou vévody Bavorsko-Mnichovského Jana Žofii. Tato ženská ná královna zvolila si zpovědníkem Jana Nepomuckého, jenž takto stal se i kaplanem a sluhou jejím. Avšak manželství její nebylo šťastné. Král Václav nezachovával manželce svoji věrnost manželskou a trápil ji pustým životem svým a pohoršlivý poměr s lazebnicí Susanou, což uradilo ho i v prostém lidu ve zlou pověst. I nebylo divu, že královna činila mu proto trpké výtčky a v tomto smutném stavu svém hledala útěchy a pomoci ve skutcích pobožných, zpovídajíc se často zpovědníku svému Janu Nepomuckému a přijímajíc nej světější svátost oltářní. Lidé ve hříších zatvrzení omlouvají rádi svoje poklesky, vyhledávajíc důby svoje na bližních a konejšíce se domněnkou, že jini lidé nejsou lepší než oni. Tak i lebkomyšlský Václav věda, že pohoršlivé výstupy jeho obecně známy jsou, a nemoha jich zapírati, pojal povstctnostně manželce své podezření, že snad neschovává jemu věrnosti manželské a potají rovněž tak hřeší, jako on hřešil zjevně. Takto hleděl omdomí svoje poněkud ukonejšiti. Když pak viděl

STAINED GLASS WINDOWS

Pictorial Windows and Windows with Emblems made in the very best manner in colors that will never fade.

Be your wants small or large write us for Designs and prices. We deliver and set windows anywhere in the U. S. A. Send us your plans or a schedule of the windows wanted. We will make suitable Designs and suggestions and submit them to you with cost per window.

THE MUNICH STUDIO

141 W. AUSTIN AVENUE

Corner of La Salle St.

CHICAGO, ILL.

SV. JAN NEPOMUCKÝ, MUČEDNÍK A HLÁVNÍ PATRON ČESKY

že královna častěji svaté svátosti přijímá, pokládal právě tuto nábožnost za pravý důkaz viny její. A tu odvážil se prudký a dráždivý král neslýchané věci. Povolal k sobě Jana Nepomuckého a žádal ho, aby mu vyzradil, z čeho královna tak často se zpovídá. Václav uvykl slepé poslušnosti všech lidí, s nimiž mu jednati bylo a nesnehl žádného vzdoru. To věděl ovšem i Jan Nepomucký, jsa však věrným knězem, jednal, jak mu velel Bůh a jak kázal posvátný úřad jeho. Odpověděl králi mírně a rozhodně, že žádný kněz nesmí vyzraditi co mu pod pečeti svaté zpovědi svěřeno bylo, jsa uvážen v mlčenlivosti zpovědní, a odvážil se i napomenouti krále, aby zanechal posavadního života svého. Václav nedosáhnuv svého úmyslu po dobrém, ani lichocením, ani sliby, jal se potom Janu Nepomuckému vyhrožovati, avšak svědomitý zpovědník nedal se ani tím zvíklati a zachoval nezlomně zpovědní mlčenlivosti a vůči králi rozhněvanému, ačkoliv předvidal, že vzejde mu z toho veliké pronásledování.

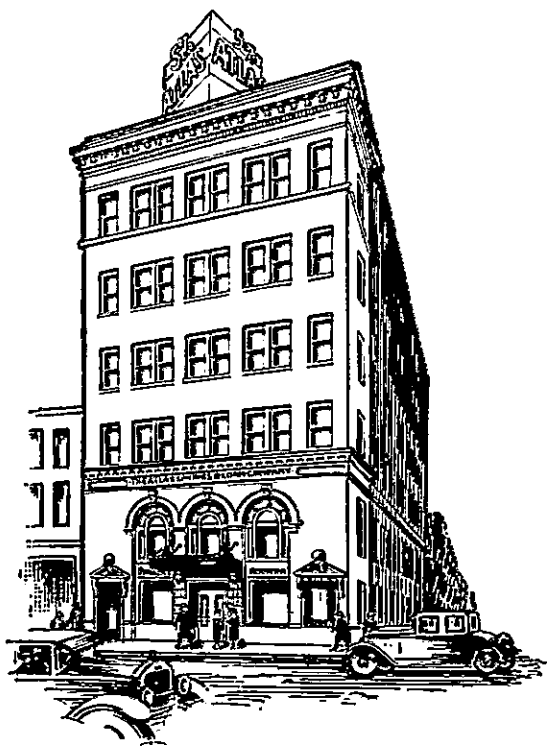
Že král Václav Jana Nepomuckého nedal mučiti a usmrtiti ihned lze snadno pochopiti. Byltě jakožto římský král a čekatel koruny císařské dle tehdejšího práva prvním obhájcem Cirkve katolické, a věděl i při své prudké povaze dobře, že by to bylo přece jen skutkem neslýchaným a pro něho i nebezpečným, kdyby Jana dal usmrtiti pouze proto, že on dle kněžské povinnosti zdráhal se vyzraditi jemu tajemství zpovědní. Rozpáliv se proti nepovolenému zpovědníkovi hněvem, uznal tedy král za dobré, vyčkati nějaké záminky a příležitosti, aby se mu vymstil a na něm vykonal násilnictví, jež zatím v mysli své sosoval, tak aby pravé příčiny tohoto násilného skutku před světem zatajeny byly. Dle podání Jan Nepomucký předvádaje mučednickou smrt svou, posilnil se k ní pouti do Staré Boleslavi, kde pod ochranou Rodičky Boží se odporučil.

Od té doby, kdy arcibiskup Jan z Jenštýna nastoupil cestu sebezapíravého, přísného života, byla mezi ním a králem napjatost, kterouž královští milcové čím dále více rozdmýchovali v nesvornost a zjevnou roztržku. Arcibiskup hájil úzkoslivě právomoci své a opíral se rázně křivdám páchaným od krále i dvořanův jeho na osobách duchovních, a svéhlavý Václav vzplanul z té příčiny proti němu hněvem považuje ho za pánovitého i tvrdšího muže, jenž panovníku svému ze zlé vůle samé vzdory činí. Z pověstných milců králových rádil proti duchovenstvu nejhůře podkomoři Zigmund Huler. Ovládaje králem, dopouštěl se bez

trestu křiklavých násilností na osobách duchovních, jež proti právu dával světskými soudy mučiti. Zejména rozkázal roku 1392 jistého mlčenlivého duchovního mečem stíti a na počátku r. 1393 jeho duchovního upáliti, ačkoliv arcibiskup odně postaven k soudu duchovnímu. Na pohorlích všech věrných Čechů prohlásil Huler, že právo židovská jest lepší než víra křesťanská, a jak vyprávělo, svedl některé v Praze nedárno postavené židy, že zase ku židovství se navrátili. Pro takovému násilníkovi byl ovšem arcibiskup nepříjemně vystoupiti, ač věděl, že tím proti sobě popuzuje krále. Tudiž vydal arcibiskup skrze oba generální vikáře svoje Jana Nepomuckého a Mikuláše Pavnika obsylku na Hulera, aby se dostavil k duchovnímu soudu a zodpovídal se ze zločinů svých proti víře a proti církevním právům směřující. Avšak nadutý milec králův vzkázal arcibiskupovi přeměšně, že dostaví se před soud jeho jen v průvodu dvou set ozbrojených kopiníků. Dle církevního práva měla stihnouti klatba každého, kdo proti osobě duchovní jakéhokoli násilnictví dopustí. Tudiž vyobcovali oba generální vikáře jménem arcibiskupovým Hulera a Cukve pro vraždy na osobách duchovních spáchaných a pro nedostavení se k soudu arcibiskupskému. Že toho rozhněval se král i na oba generální vikáře.

Ačkoliv král Václav nespotařdaný život trávil a proti arcibiskupu i kněžím výstředností a násilností se dopouštěl, liboval si přece na dvoře několik církevních hodností, k nimž ho choutkám jeho, požívali důvěry a přízně jeho. Mezi nimi požíval obzvláštní náklonnosti jeho milec Hynek Pluh z Rabštýna na Otčově u Šternštejně. Ten byl dříve děkanem kapitoly sv. Vítské, a když arcibiskup Očko r. 1379 úřad arcibiskupem Pražským. Avšak kapitola sv. Vítská protivila se tomuto úmyslu a nezvolila Hynka arcibiskupem, kromě toho pak žalovala Hynka u papežského dvora v Římě jakožto přívržence Avignonského protipapeže Klementa VII.. Proto byl Hynek sesazen s děkanství, a na místě jeho zvolen děkanem Přibyslav, a po něm Bohuslav. Když král Václav zamýšlel zprvu odeptiti svého známého arcibiskupa zvolenému od kapitoly, rozmysliv se, uznal pak Jana z Jenštýna a jmenoval ho svým kancléřem a měl ho stále na dvoře svém. Když potom uprázdnilo se biskupství Kaminské v Počtaně, snažil se král Václav Pluha zmocnit

5%
na
vklady.

5%
na
vklady.

Srdečně blahopřejeme rev. F. J. Hrochovi k jeho 25letému výročí a pře-
jeme mu v budoucnosti mnoho zdu.

Náš český ústav vyvinuvší se z malých začátků k dnešní své síle a stabilitě
jest důkazem, co zmůže dobrá služba veřejnosti.

Dnes jsme jedním z největších a nejsilnějších spořitelních a úvěrních
ústavů nejen v Clevelandě, ale i také v celém Ohio.

Pro pohodlí svých zákazníků máme čtyři obchodní místnosti a to:

HLAVNÍ ÚŘADOVNA, BROADWAY & E. 55. ULICE

BUCKEYE BRANCH, 8935 BUCKEYE ROAD

CAPITAL BRANCH, 5211 FLEET AVENUE

MILES BRANCH, 4166 EAST 131. ULICE

Svým přátelům z Karolina můžeme nejlépe posloužiti v naší úřadovně

CAPITAL BRANCH

The Atlas Savings & Loan Co.

SV. JAN NEPOMUCKÝ, MUČEDNÍK A HLAVNÍ PATRON ČESKY

pitole Kaminské za biskupa, kapitola zamítla ho však. Hynek Pluh nazýval se od té doby honosně "jmenovaným biskupem Kaminským", a neustával doléhati na krále, a zřídil pro něho v Čechách nové biskupství. Václav podléháje úplně tomuto milci svému, svolil a neporadiv se ani s arcibiskupem, ani s papežem, vyhlédl si na ten účel benediktinské opatství v Kladrubech, jež zamýšlel po smrti tamního staříckého opata povýšiti na biskupství, aby nan dosadit mohl Hynka Pluha. Věděl-li o tom úmyslu arcibiskup, nebylo by divu, jestliže hleděl zameziti, aby stal se biskupem muž pověsti tak nechvalné, jakým byl Hynek Pluh.

Kladrubský opat Racek zemřel na počátku r. 1393. Králi Václavu nadešla tím příležitost, aby se dorozuměl s papežskou stolicí v příčině přeměny opatství toho v biskupství. Když však král v této věci ničeho nepodnikal, nebylo ovšem pro arcibiskupa důvodu, proč by byl mnichům kladrubským překážel ve volbě opata nového. Mniši zvolili tudíž někdy okolo 7. března nového opata Olena a oznámili tuto volbu dle církevního práva arcibiskupovi a ten dal dle obyčeje skrze generální vikáře volbu tu veřejně prohlásiti, a když v zákonité době proti ní nikým nebylo činěno námitek, udělil generální vikář Jan Nepomucký dne 10. března zvolenému opatu Olenovi jménem arcibiskupovým církevního potvrzení.

Tou dobou zdržoval se král Václav na svém hradě Žebráce. Obchodní dvořané jeho pospíšili si a přinesli mu rychle na Žebrák zprávu o volbě opata kladrubského. Král podráždil se až do vzteku a chystal se ihned do Prahy, aby vykonal dílo pomsty. Oba generální vikářové uchýlili se zatím dne 15. března z Prahy na Roudnici k arcibiskupovi. Hned potom dostal arcibiskup od některých králových dvořanů přípisy, aby vrátil se do Prahy. Arcibiskup váhal, potom však odebral se na radu obou vikářů a hofmistra Něpra z Roupova s nimi na místo bliže Prahy, bezpochyby do Kyj. Tu sešel se s důvěrníky královými Mikulášem biskupem Labudským a Janem Čuchem ze Zásady, kteří mu radili, aby se odebral do Prahy, zaručujce mu osobní bezpečnost. Král poslal arcibiskupovi listek výhrůžný, že ho dá utopiti, jestliže on proti němu a lidem jeho ještě o něco se pokusí. Arcibiskup uvěřil však důvěrníkům královým, že Václav s vyhrůžkami svými nemyslí to do opravdy, a že konečně přece se podaří, zjednati narovnáni a smír, a vrátil se tudíž s důvěrníky svými dne 18. března do Prahy.

Nazejtří, dne 19. března ujednána s důvěrníky královými a rádci arcibiskupovými smlouva o mír, kteráž druhého dne potom byla slavně stvrzena na osobním sjezdu krále a arcibiskupa. Na ten účel odebral se král do Prahy s rytíři Maltežských na Malé straně a arcibiskup předstoupil s průvodem svým k němu. Jan však král spatřil arcibiskupa, zmocnil se ho a také nechtěl ničeho slyšeti o smíru. *Ja berz* chyby rozpálen vinem, jal se arcibiskupa strachy proklínati, vzkřikl na hofmistra Něpra z Roupova, aby se klidil, jinak, že mu dá straziti hlavu, a rozkázal svým lidem, aby arcibiskupa, Puchka, Jana Nepomuckého, Václava proboska Míšenského a jiné zatkli a na hrad odvedli, kde s nimi ostré vyšetřování zavedeno bude. Při tom hrozil král některým, že dá je utopiti. Uleknuv se toho, chtěl arcibiskup utrohněv rozkáčeného krále a poklekl před ním a kolikrát na kolena, ale král usklíbl se a nabyla také kolena ku kleknutí. Tu obstoupila arcibiskupa branná čelď jeho a chránil ho štíry svými odvedla jej v bezpečnost do blízkého arcibiskupského dvora. Odtud uprchl arcibiskup po několika hodinách tajně z Prahy na svůj zámek Surohoru na Krušných horách.

Rozvzteklý král přišel brzo za odvedenými důvěrníky arcibiskupovými do kapitolu při chrámu sv. Vitském a jal se proti nim sběsile řáti. Staříckého děkana Bohuslava udeřil několikrát jilcem svého meče do hlavy, až krev tekla, a dal jej potom s rukama na zad svázanýma odvésti do domu purkrabského na hradě. Když pak výsledky králem činěné nevedly k cíli, rozkázal, aby Jan Nepomucký, Mikuláš Puchník, Míšenský probosk Václav a stařícký hofmistr arcibiskupův Něpra a Roupova s rukama svázanýma byli vedeni z hradu přes most na radnici Staroměstskou a odtamtud do mučírny na staroměstskou rychtu. Cestou tážal se král po arcibiskupovi, zdaž i jeho odvedli, dychtě jemu se pomstit. Na večer téhož dne šel sám král na staroměstskou rychtu a poručil katovi, aby všechny čtyři vězně na rukou i nohou svázal a je mučil. Dva z nich, Jana Nepomuckého a Puchníka, dal král mučiti před svýma očima, rozkázav, aby planoucími pochodněmi a svícemi do boku pálení byli; ba zuřivý král zapoměl se tou měrou, že posléze sám konal službu katovskou uchopiv pochodně, již Jana Nepomuckého a Puchníka páčil. Nejhrozněji řádil proti zpovědníku své manželky Janu Nepomuckému, jež na jednom boku tak popálil, že tělo jeho bylo od ohně dle

COMPLIMENTS

— of —

Dr. and Mrs. James L. Kocour

Cleveland, Ohio.

SV. JAN NEPOMUCKÝ, MUČEDNÍK A HLAVNÍ PATRON ČESKY

ně uskvařeno a rozdrásáno. Potom nařizoval, aby všichni čtyři hodnostáři utopeni byli. Pojednou rozpomenuv se však krvežíznivý král, že tyto ohavné skutky mohly by míti pro něj nemilé následky při dvoře papežském. Dal tedy zavolati notáře a žádal na strýzných ubožácích, aby mu slíbili pod přísahou, že o svém zajetí a mučení nikomu nic neřeknou, pod kteroužto výminkou slíboval, že jim daruje život. Probošt Václav, rytíř Něpr a Puchník slíbili to, aby ušli dalším mukám, začež podepsavše listinu od notáře zhozenou, byli na svobodu propuštěni.

Jediný Jan Nepomucký, na nějž král z jiné ještě příčiny byl zanevřel, zůstal neoblomným a vystál tiše a trpělivě celé to hrozné mučení. Zúřivý král zůstal s ním v mučirně sám a nemoha se pomstou nasytiti, strhl jej již polomrtvého k zemi, a šlapal po něm a rozkázal posleze, aby byl utopen. I vstrčili pochopové mučedníkovi roub do úst, patrně proto, aby cestou nemohl nikomu pověděti, co s ním se dělo, nechali ruce jeho svázané na zad, přivázali nohy jeho ku hlavě do kozlíku a dovlékli ho ze staroměstské rychty po ulicích na most. Odtud schozen byl mučedník Jan Nepomucký do řeky Vltavy, což se stalo ve čtvrtek, dne 20. března 1393 okolo deváté hodiny večerní.

Tělo mučedníkovo v hlubinách rozvodněné Vltavy utonulé objevil a oslavil Bůh zářícími divy. Ukázal se nad ním světla, jež jako hvězdy po hladině vodní v noci plynula a dle těchto světel vylovili na Františku pražští rybáři na svátek svatých ostatků, dne 18. dubna tělo Janovo, jež potom na zítří v sobotu, dne 19. dubna bylo prozatím pohřbeno v blízkém chrámě sv. Kříže Většího při klášteře Křížovníků s červeným srdcem či Cyriáků. Zatím ujel král Václav IV. z Prahy na Žebrák, a ježto tedy nebylo kanovníkům sv. Vitským báti se zuřivosti jeho, vyzdvihli odpoledne na svátek Nanebevstoupení Páně dne 15. května tělo mučedníkovo z prozatímního hrobu u sv. Kříže a odnesli je ve slavném průvodu do velechrámu sv. Víta, kde nazítří dne 16. května 1393 pohřbili je v ochozu vysokého kůru právě před tou kaplí, kde mučedník někdy byl oltářníkem. Hrob jeho přikryt mramorovým kamenem, na němž vytesán byl kříž s latinským nápisem "Jan z Pomuku."

Sv. Jene Nepomucký, oroduj za nás, krajany své,
oroduj i za svoje nepřátele!

Brzo po utopení Jana Nepomuckého, v roce 1393 nastala v Čechách veliká suchota, a Vltava vyschla tak, že lidé v Praze přecházeli z Podskali řečiště suchou nohou. Někteří křesťané poznamenali, že lid český toto sucho dostal za trest Boží seslaný na Čechy pro mučení Jana Nepomuckého, a když pro nedostatek vody na mlýny nebylo dosti chleba, počal obecný hlad na krále pro ten ukrutný skutek, ježto král na Janovi dopustil.

Církev prohlásila mučedníka Jana z Nepomuku za svatého na základě divů, jimiž Bůh v životě jeho osvědčil. To nám věřícím katolíkům plně dostačuje. Popírači sv. Jana Nepomuckého popírají sice i těchto zázraků, avšak na tom věci nezáleží, ježto lidé ti popírají vůbec i možná zázraků. My katolíci popíráme způsobnost a schopnost těchto nepovolanců, aby o věcech nadpřirozených i náboženských nějaký nestranný soud pronesli, poněvadž právem nevěříme v podobnou vůli jejich, že by vůbec náboženské pravdy dojití chtěli. O nich platí slovo Pisma Svätého: "Neuvěří, byť i kdo z mrtvých vstal." (Lok. 11, 31.) Nepovolancům těm není popírání sv. Jana Nepomuckého a tupení jeho ničím, leč jedním z těch tisícových prostředků, jimiž snaží se lid náš oloupiti o všelikou katolickou víru a svěsti ho osudnému skoku do tmy, totiž do nevěry, a tím do věčné a časné zkázy. Světce katolické, jež lid náš po věky ctí a k nim za dob souzení se uchýlí, chtějí tito slepí vůdcové slepců svrhnutí s oltářů, a místo nich snaží se mu dáti za vzory osoby, o nichž platí, že bylo by vlasti naší lépe býti, kdyby se byly ani nenarodily.

Sv. Jan Nepomucký, přední světec český, leží celému světu katolickému. Nedopusťme tomu, aby cizí národové katolíci, v nichž mučedník ten velké úcty požívá, ukazovali prstem na nás, že podobá se zatvrzelým a nevděčným lidem, kteří proroky svoje kamenovali, vtěleného Syna Božího, dle krve bratra svého, ukřižovali a jeho apoštoly pronásledovali! Vážme si svatého krále na svého a mučedníka Božího Jana Nepomuckého, ježto po všem světě katolickém slyne a dle příkladu nábožných otců svých i dle příkladu katolíků ze všech národů na světě ctíme ho čím horlivěji, čím vášnivěji ho popírají a tupí nepřátele katolické víry v národě našem!

POINTS OF INTEREST IN OUR CHURCH

Long usage of an object soon renders one careless of its services, its conveniences, its beauties and blessings. Precisely so has our church become an every-day matter to many of us. Time has blinded us to its architectural beauty, its frescoing, its stained windows, its general plan which carries one back to the ancient cathedrals of Europe.

A view of the interior of our church will reveal that its construction is patterned after the Romanesque Style, adopted in Italy and England about a thousand years ago. The ground plan, you must notice, assumes the form of a cross; the upper cross beam in the front is called the transept, while the vertical beam is represented in the length of the edifice and is called the nave. Another feature of the Romanesque Style is the rounded arch, an effect clearly evident over the windows and doors. The ceiling consistently bears out that rounded aspect in the massive and harmonious semi-cylindrical vaults that seize and increase in volume echoes of organ and voice.

We now proceed to the sanctuary or that portion of the cross plan upon which was nailed the insulting inscription of Christ's crucifiers, "I. N. R. I." Supporting the cupola above the main altar stand six slender Corinthian pillars, elaborately blended with Ionic scrolls. It is here that an individual symbolism is attached and carried out throughout the church of St. John Nep. Suspended from the cupola is a large chandelier of seven lights representing the seven sacraments. On both sides of the altar an angel bears a torch of five lamps, the two together reminding us of the Ten Commandments, that decalogue of shining lights which has prevented the world from flourishing entirely these thousands of years. Another series of lamps symbolize the fifteen mysteries of the Holy Rosary.

Retreat slightly into the nave of the church whence you may view three ejaculations painted above the altars. "Ecce Panis Angelorum" — Behold the Bread of Angels — are the words in the center, directly above the sanctuary. The second, "Ave Maria" —

Hail! Mary — is inscribed on the **Go** side, whereas above the altar of **St. Jo** recalls to us the admonition, "Ite ad **Jo** — Go to Joseph.

In the transept, the stained windows, largest in the church, are deserving of particular attention. On the east side, between St. Ann and St. Ludmila, the grand mosaic of St. Wenceslaus, stands the huge representation of the Assumption. Opposite it we see the Resurrection and the figures of St. Cyril and St. Methodius, the **Slovenia** Apostles. One can not omit noticing and admiring the newly-added paintings above the minor altars, the one of the Good Shepherd and the other showing Christ in the touching episode of His Life — let the **back** children come unto Me. But the observer, only casually observing the church, must be reminded of the paintings overlooking the side entrances. Over the western door we see Christ and St. Peter; on the other side, seated on his sturdy mount, is St. Wenceslaus, one of the patron saints of **Czecho** Slovakia.

Other outstanding windows through the length of the church portray St. John Chrysostom and St. Helena on the Gospel side, and St. Peter and St. Wenceslaus on the Epistle side.

There is again something symbolical in the thirteen candelabra hanging from the vaulted beams. These provide the chief illumination. Twelve of them stand for the twelve Apostles and the thirteenth represents their Leader and Master, Christ.

One needs but little more to keep him buried in prayer with all these figures and objects significant of the mysteries of the Church and of its sanctified members. Let the eye but rest on a chandelier, and the worshipper is reminded of the Sacraments or the Commandments; let his vision carry his mind to some saintly face, and he is inspired to emulation; let him look upward to the painted inscriptions, and he is uttering a prayer.

— FRANK BITZAN.

Josef J. Vevera

VŠEOBECNÉ POJIŠŤOVÁNÍ

Pojištění proti Ohni a Větru

Automobilů proti krádeži a Ohni

Liability, Property Damage a Collision

Pojišťuje Obchodní a Výkladní Okna

RES. 3270 WEST 41st STREET

Tel. Melrose 1033-M.

ÚŘADOVNA: 614 NATIONAL CITY BANK BLDG.

Tel. Main 2973

Tel. Cherry 21

POINTS OF INTEREST IN OUR CHURCH

Long usage of an object soon renders one careless of its services, its conveniences, its beauties and blessings. Precisely so has our church become an every-day matter to many of us. Time has blinded us to its architectural beauty, its frescoing, its stained windows, its general plan which carries one back to the ancient cathedrals of Europe.

A view of the interior of our church will reveal that its construction is patterned after the Romanesque Style, adopted in Italy and England about a thousand years ago. The ground plan, you must notice, assumes the form of a cross; the upper cross beam in the front is called the transept, while the vertical beam is represented in the length of the edifice and is called the nave. Another feature of the Romanesque Style is the rounded arch, an effect clearly evident over the windows and doors. The ceiling consistently bears out that rounded aspect in the massive and harmonious semi-cylindrical vaults that seize and increase in volume echoes of organ and voice.

We now proceed to the sanctuary or that portion of the cross plan upon which was nailed the insulting inscription of Christ's crucifiers, "I. N. R. I." Supporting the cupola above the main altar stand six slender Corinthian pillars, elaborately blended with Ionic scrolls. It is here that an individual symbolism is attached and carried out throughout the church of St. John Nep. Suspended from the cupola is a large chandelier of seven lights representing the seven sacraments. On both sides of the altar an angel bears a torch of five lamps, the two together reminding us of the Ten Commandments, that decalogue of shining lights which has prevented the world from floundering entirely these thousands of years. Another series of lamps symbolize the fifteen mysteries of the Holy Rosary.

Retreat slightly into the nave of the church whence you may view three ejaculations painted above the altars. "Ecce Panis Angelorum" — Behold the Bread of Angels — are the words in the center, directly above the sanctuary. The second, "Ave Maria" —

Hail! Mary — is inscribed on the Gospelside, whereas above the altar of St. John — Go to Joseph. — recalls to us the admonition, "Ite ad Joseph."

In the transept, the stained windows, largest in the church, are deserving of particular attention. On the east side, between St. Ann and St. Ludmila, the grandmother of St. Wenceslaus, stands the huge representation of the Assumption. Opposite it we see the Resurrection and the figures of St. Cyril and St. Methodius, the Slovenian Apostles. One can not omit noticing on the minor altars, the one of the Good Shepherd and the other showing Christ in the touching episode of His Life — let the children come unto Me. But the observer, only casually observing the church, must be reminded of the paintings overlooking the side entrances. Over the western door we see Christ and St. Peter; on the other side, seated on his sturdy mount, is St. Wenceslaus, one of the patron saints of Czechoslovakia.

Other outstanding windows through the length of the church portray St. John Chrysostom and St. Helena on the Gospel side, and St. Peter and St. Wenceslaus on the Epistle side.

There is again something symbolical in the thirteen candelabra hanging from the vaulted beams. These provide the chief illumination. Twelve of them stand for the twelve Apostles and the thirteenth represents their Leader and Master, Christ.

One needs but little more to keep him buried in prayer with all these figures and objects significant of the mysteries of the Church and of its sanctified members. Let the eye but rest on a chandelier, and the worshipper is reminded of the Sacraments or the Commandments; let his vision carry his mind to some saintly face, and he is inspired to emulation; let him look upward to the painted inscriptions, and he is uttering a prayer.

— FRANK BITZAN.

COMPLIMENTS

— of —

Dr. and Mrs. Henry Sazima

THE GLEANER'S CROP OF IMPRESSIONS

Notes on things remembered during the twenty-five years at St. John's.

"This is the place. Stand still, my steed,
Let me review the scene,
And summon from the shadow Past
The forms that once have been."

A quarter-century of zealous struggle and unabating perseverance; twenty-five years of trampled hopes, desires, and ambitions rising out of the mists of discouragement; decades of pioneering under most trying and severe circumstances, all this in her distant infancy until recent times have evolved something more cheerful, gratifying, and permanent. Such, in short, is the history of the parish of St. John Nepomucene.

Ancient Greece with her philosophers and scientists, her sculptors and dramatists, presents to us a history of a few great men. The fame of that country, long past, was moulded like a lump of clay in the hands of a score of master minds. Rome, on the other hand, conquered far and wide, established a system of law that was a source of pride to every Roman citizen, organized a military discipline worthy of emulation today, and maintained her position as the empire of the world until our ancestral Teutons and Slavs wiped her out. We should say, rather, that the Roman people was responsible for that eternal fame. Roman citizens made possible all that Rome achieved. Patriotism, love of discipline, self-immolation, abstemiousness, co-operation — these were the characteristics that named Rome the nation of nations. No single Caesar or Emperor has done for Rome what the Romans did; to no general or diplomat belongs the glory with which the Roman citizens have covered themselves. Rome is the history of a people.

To write the history of the foundation and development of St. John's Neo. parish is to speak of an energetic group of Czechs led by a spirited minister of the Gospel. More exactly, it is a record that corresponds with a

union of the best in ancient Rome and Greece — a struggling people of humble means and lofty aspirations working hand in hand with their master and servant, their leader and listener who was goaded on by a sense of duty and love of service in the Lord's vineyard. It may be a far-fetched analogy to compare the people of Karlin with Roman citizens. Some may even resent the thought of being classed with an empire that perished so shamefully. But that is not the point of comparison. It is the deep-rooted Faith, the love of labor, the endurance, the spirit of co-operation, the willingness, the humble simplicity of our folks as contrasted with the patriotic tendencies of the Romans.

Slightly more than two and one-half decades back Fleet Avenue and its surrounding territory was a farming district. Several of its side streets were as yet uncut. Rugged rail fences encompassed fields of corn and clover and fruit trees. Here and there stood an isolated farm house, while at a distance cattle grazed on velvety hill sides. Nothing obstructed the view as the eye wandered freely over field and valley studded with orchard clumps, and ribbed with toe-paths and dusty roads. Fleet Avenue itself was unpaved; tracks for horse-drawn cars lined its center. Most of the store buildings that stand today were not yet built. Antiquated gas lamps winked their ghostly illumination. Shade trees that no longer exist stood like sentinels along the entire street.

"Retiring from the popular noise, I seek
This unfrequented place to find some ease."

A few of our families' slowly filtered into this semi-rural section of Cleveland. Now,

ANTON PAŠEK

TAILOR

DRY CLEANING ESTABLISHMENT

QUICK WORK

RELIABLY PERFORMED

5202 FLEET AVE.

THE GLEANER'S CROP OF IMPRESSIONS

modest, little homes sprung up like mushrooms over night. These lowly immigrants, imbued with a love of God and an undying Faith, were obliged to attend Mass at Our Lady of Lourdes. There also they had to send their children to school. Just at this juncture was the Faith of these folks tested to the core. Through rain and sleet, wind and snow, mud and water they journeyed on foot to Mass every Sunday. No bridges spanned the valleys on E. 49th Street; no bridges made walking more pleasant over the old South Wilson Avenue gullies. So they trudged by way of Ackley street, around the then growing woolen mills to the church on Hamm Street. Along most of this way there were no sidewalks; nor were the streets paved. The children of these pioneering families were instructed to walk to school along this route, but, of course, they always chose the longest and most dangerous way — through the gullies, over creeks and up hill along Petrie street or South Wilson through the brickyards that time has effaced. In the winter time they suffered exposure to cold, wind and snow. Our Lady of Lourdes parish housed the children in small frame buildings. In these the boys from Karlin built fires on cold mornings because they usually reached the place ahead of all other children. They carried their lunches of rye-bread sometimes spread with a little fat sprinkled with sugar. For, it must be understood, these early folks lived in poverty. Commenting on the truth of this condition, one of these school boys, now grown to manhood, remarked, "Occasionally a boy of wealthier parents had cake or jelly pastry in his lunch. With what envious eyes we gazed at those morsels! One of these lads used to exchange his cookies for my rye bread." The average father made from a dollar and a half a day; mothers had to go out washing clothes to keep the wolf from the door.

As the Fleet Avenue settlement grew in homes and population, people looked forward to the establishment of a new parish "on this hill." Parents pitied their children who underwent hardship attending school "on

the other hill." Some of the boys and girls went to the public school on the corner of E. 49th street and Independence road. There now stands a gasoline filling station. These conditions tended to jeopardize not only the health of the pupils but also their Faith. Hence, popular feeling was for a church on Karlin.

Just about twenty-nine years ago a young priest serving missions at Marblehead and Port Clinton, Ohio was detailed to study the possibilities for a new parish at Karlin and to sound the responses of the people on the project. The young priest was our own pastor, Rev. Francis J. Hroch. In those days a priest was a veritable missionary anywhere on the outskirts of Cleveland. There were not the helpful men and factors that a priest finds today. In order to properly gain some idea of how and where people were inclined to build a new church our pastor visited the settlers. An oft-repeated incident relates how he and Mr. Vevera accosted Mr. Pasek who was then working on Harvard and old Marcelline St. for the Cleveland Railway company. Father Hroch drew up his coat collar to prevent his being recognized as a priest, and, as a stranger, he inquired of Mr. Pasek the best locality for a new church. Deeply interested, the surprised workman analyzed the situation at once. "Somewhere he said, 'between Skinner Avenue and Forest City Park is the best place.'" Later, when he was told what spot had been selected, he exclaimed, "By golly, that's just the place I was thinking is best." After the usual bit of quibbling, calculating, and sifting, it was finally decided among the members of the first and hastily improvised council of our parish that a section of Morgan's field become the church property. This property was obtained through the instrumentality of St. Joseph's Society, the first society to be organized in the new community. Morgan's field, therefore, was the spot upon which our present buildings stand. It had been a beautiful tract of yellow grain that summer; only a few months later, in 1902, the first shovel was

Compliments of

The

Votteler - Holtkamp - Sparling
Organ Company

Cleveland, Ohio.

THE GLEANER'S CROP OF IMPRESSIONS

turned over for the erection of the present school building.

It was a period of strife for the youthful priest — strife with poverty, with discouraging prospects, with unforeseen difficulties that leered at him and his courageous band like so many demons. Among the ever active precursors of the little community were Mr. Chlanda and Mr. Masek — God rest their souls — who permitted no intimidating obstructions to mar the plans under way. There were Messrs. Pasek and Malafa, Rostocil and Trhlin, likewise staunchly supporting any furtherance of the infant parish. Needless to say, many hard-working individuals whom it is impossible to list here have contributed their shares of moral and financial support, shares that are equivalent to those of the men already mentioned. It must be borne in mind that, at this writing, only such men occur to the memory who have lived and moved in the public eye and thereby impressed us deeply in our youth. No offense is intended because others of equal importance — mothers especially — are not named; they are like the desert flower that was "born to blush unseen". No one can relate more accurately and vividly the history of Karlin than these old forerunners. Many, it is true, have been called to their last reward, leaving behind a fitting and permanent monument to their memory. So, in the fall of 1902, the corner-stone of St. John's Nep. church was laid, and the erection continued upward like

"The great world's altar-stairs
That slope thro' darkness up to God."

On the 7th of February, 1903, Father Hroch said the first Mass in the virgin structure. This was the day the ardent parishioners had been eagerly anticipating. That same year the doors of the school rooms on the upper floors were throw open, and the task of moulding good Christians and citizens "on this hill" began.

Raus Avenue, which had just been opened, furnished a beautiful entrance, lined as it was with young poplars, remnants of which have persevered to this day. All the sur-

rounding country was jubilant. Green valleys running on all sides, myriad trees that still betokened the Forest City, birds and flowers, all united with the happy Karlin worshippers in the Te Deum Laudamus.

More and more the neighborhood filled in. Chips flew as trees were felled; farms were levelled; new homes increased. Fleet Avenue was slowly developing into a business street. Various church societies, lodges and organizations were founded and brought about that communal spirit so essential for progress in an infant parish.

Among these memorabilia, the most indelible are those redolent of school days. There was no more suffering on the part of the children in walking to and from school. Wide, open fields permitted cross country paths and short cuts that are no longer possible.

"Ah, happy hills! ah, pleasing shade!
Ah! fields belov'd in vain!

Where once my careless childhood stray'd."

The school yard was spacious; play grounds extended up and down E. 49th St. and beyond into the present Washington Park. Pleasant, indeed, are the thoughts of associations made, of the crude, profitable learning absorbed in the shadow of those old walls. Ask any grown-up about the days when there were no factories, mills and railroads for distances around, and see his or her eyes light up with dear memories. It must be understood that no bridge lay across the ravine to Washington Park. Dozens of narrow paths ran criss-cross and down and up hill, among trees and berry bushes. In the valley at the foot of the hill down E. 49th street was a level floor of green tuft through which lazily meandered a clear brook. Here the children flocked on hot days when school was dismissed earlier than usual. Here they came "in the prime of the sweet spring-time" with the sisters who conducted their games and instructed them in the lore of the un-housed lyceum. Here many a young botanist and biologist learned his first lesson of wild life. The day sped merrily on, and

WILLIAM C. JANSEN

1227 Prospect Ave.,

Cleveland, Ohio

Phone: Prospect 0364

Architect for

ST. JOHN NEPOMUCENE'S CHURCH
AND PARISH HOUSE

Also Architect for the following buildings:

- Notre Dame Academy, Ansel Road
- St. Aloysius Church, St. Clair & E. 109. St.
- St. Ladislaus School, Lamontier Avenue
- St. Casimir's Church, E. 82nd St.
- St. Wendelin's School, Columbus Road
- St. Stanislaus School, Baxter Avenue
- St. Wencelaus School, Maple Heights
- Nativity B. V. M. Church & School, Aetna Road
- Immaculate Conception Church, Ravenna O.

THE GLEANER'S CROP OF IMPRESSIONS

fast- too fast-with games of "drop three", "stump the leader", and "skipping rope". "I can never forget," says one of these grown-up boys, "how, during the month of May when every class room had its May altar, we boys used to stroll in more than a half hour late for the afternoon session. We wandered everywhere for violets and hepaticas, and bouquets of these were our late cards or excuses. Of course, the sister objected to this tardiness, but there was always more glint of joy in her eye than sternness."

Contrary to their professed humility and unobtrusiveness, one must, nevertheless, mention something about the good sisters who have either completed their life's work or have been called to missions in other cities. Not being of a strictly historical nature, this account cannot possibly sing the praises of these pious women without omitting the name of some one or other. Sisters Philomena and Bernard, Depazzi and Clementina apparently haunt the memories of most of the school children of St. John's. For many others the tablet of remembrance clearly retains the stern but kindly face of Sr. Stanislaus; there reposes also the jolly, robust visage of Sr. Domitilla. Others more easily called to mind are Sr. Pius who had been principal for many years, and Sr. Assumpta, who in this year of reminiscences, has been assigned the chief position of our schools. A veritable pillar in our parochial system of education is Sr. Beatrice. With grim irony came her transfer to another mission almost on the eve of our jubilee celebration. Sr. Beatrice possesses the enviable record of serving more years at our parish than any other sister. As teacher and principal, this diligent woman performed her duties at St. John's for twenty-three years.

The fourth of December always has been and still is a memorable day to all children. It is Father Hroch's namesday. The first celebration of this feastday had so firmly established a quasi-sacred precedent in a most dramatic setting, it bears relating. Our pastor assembled the children on the floor of the new church; no walls were as yet built

up. The day was bitter cold; workmen on the surroundings a cheery atmosphere with their little salamanders. It was the first time Father Hroch met his young flock — boys and girls, who, under his tutelage, were to become men and women, fathers and mothers; to whom he was destined to administer; whose children he was to baptize and to teach the love of God. The little treat he gave them that day became an annual occurrence. No one can forget those candy buckets and bags of sweets that he distributed in succeeding years after the "surprise" performance given in his honor; not that alone, either, for there was always a free day in the bargain. Insignificant, indeed, may this seem to an adult mind, but to the youth of the past twenty-five years such events were of great moment. They are the things that every child anticipated and looked back at with indescribable glee. Hence, they cling to the memory like fresh, sparkling dew on a withered blade of grass.

Little wonder that the eyes of Father Hroch and his assistants, of the sisters and the now adult pupils kindle with pleasure when they speak of those by-gone school days. No matter what pranks the little rascals had committed in and about the school building, their superiors today enjoy telling about them. Space forbids repetition of all these trivial misdemeanors; only a few can be recounted. On one occasion the school was thrown into a panic when the electric dismissal bell was suddenly sounded at 2:30 P. M. instead of 3:30. One of the boys, electrically inclined, by choice had nothing to do in his class room. The bell wires were tacked to the wall behind him, so he proceeded to cut them and touch the two bare ends which signalled the time for release. All classes filed out in order. There was no excitement then; every sister thought her own watch had stopped. Down 50th St. to the corner the boys and girls marched according to custom until Father Hroch noticed the premature procession from his old rectory window. Excitedly he ran out to stop this too early dismissal, and so, back to their rooms the child-

COMPLIMENTS

of

The Tiffin Manufacturing Co.

Manufacturers of Church Furniture

Tiffin, Ohio.

THE GLEANER'S CROP OF IMPRESSIONS

ren went. The young electrical wizard then received a few shocks that were not precisely of electrical origin. The experience, however, had no disheartening effects on that young mind, for today the man is an electrician, proving that not all the parental and superiors' lickings in the world will frustrate a good inclination in a boy's make-up.

Once again Johnny had perpetrated in the class room some misdeed that required the third degree punishment of Father Hroch. The sister left the room to seek the highest authority of our school and leave the case in his hands. Full well did Johnny know what this meant, so after quick deliberation he decided to postpone his painful audience with Father Hroch and thereupon made a hasty departure by way of another exit. As he speedily turned the corner of the school building, he rushed headlong into the path of our oncoming pastor. Like a dart the boy swerved left and made his way to the ravines of Washington Park, with Father Hroch on his heels. Down hill, across creeks jumping bushes and dodging trees, our pastor, then still quite athletic, kept up the merry chase. Johnny won the contest that day for he was more skilled in gauging the width of brooks and the steepness of hills; Father Hroch did not execute these marathons every day. Just as all children from time immemorial had done, Johnny merely put off something he knew would grow severe with age. Unlike the other incident, the boy today is not a Charley Paddock; but he is neither a criminal. He is an upright Catholic father whose boys, no doubt, are acting over his very deeds.

Incomplete would this recounting of readin', ritin' and 'rithmetic days be without some remark about Mr. Vlnaty who succeeded the deceased Mr. Petrik as Janitor. The pious Mr. Petrik spent much of his time in the old church, not sweeping or dusting, but buried in fervent prayer; boyish mischief never disturbed him. Mr. Vlnaty proved to be of another nature. With school children skipping away with his brooms, dust pans, waste baskets, etc. to use them elsewhere in

the building, he was early obliged to make himself a stern reproacher to several hundred rascals. How he was tormented by them. Something was always missing from his cleaning or repairing equipment. In pre-prohibition days when he sent a boy for a pint of beer, the odds were ever in favor of the boy stopping at the first water faucet and bringing back a 50% flat solution. If he placed his long pipe down for a few seconds, some rascal was sure to seize it and fill the bowl with paper wads and pencil shavings. That pipe! From a distance its odors were signal enough for many a boy to take to his heels or come abreast the janitor upon whom he had just played some trick. Such things continued to happen in spite of Father Hroch's gentle and severe remonstrances to check the disrespectful behaviour. Today in his waning years, Mr. Vlnaty sits back and smiles at the memory of those escapades.

Until a few years ago, Mr. Matousek, due to the scarcity of Dominican teachers, taught the fifth grade. He is, however, better known for the zeal and enthusiasm he has evinced in the organization and improvement of our child and adult choirs. As organizer he has very nearly perfected himself in the attainment and reproduction of ecclesiastical music; as choir director he has extended himself in finding and developing choristers, many of whom must be grateful to him for his leadership. Vacation time furnished him a score of bugbears when his child choir appeared in small numbers to sing at funerals and weddings. Happy were the boys and girls who were faithful on such occasions, for their throats were certain to be rewarded with candy and ice cream. Mr. Matousek has likewise performed untold deeds in his role of dramatic director, particularly with the Dramatic Society. Here he was Jack of all trades — music leader and director, scene shifter, property man, make-up man, theatrical director — all but actor. He remained in the background. That is the best description of this unassuming man — the unseen hand behind the wheel.

The Ptahl Electric Co.

3074-3076 West 25th Street

NEJLEPŠÍ A NEJLACINĚJŠÍ OBCHOD V MĚSTĚ

—pro—

ELEKTRICKÉ NÁČINÍ, RADIA, PRACÍ STROJE
LUSTRY, LAMPY, ŽÁROVKY

Cleveland, Ohio

THE GLEANER'S CROP OF IMPRESSIONS

"Thus they jog on, still tricking, never thriving,
And murd'ring plays, which still they call reviving."

To be consistent, one must mention from early beginning the progress that was made in dramatics in our parish. Father Hroch himself first aroused interest in staging plays. He was the first director. Whenever scenery was necessary for a play, he built it and painted it, for the parish was in no position to buy such non-essential items. Unusual, indeed, is it today to see a priest in overalls, wielding saw and hammer and paint brush the way we used to see our pastor. In conducting dramatic entertainments, while these were in their infancy, Father Hroch was ably assisted by Miss Roch-bless her memory—who was the first organist at our church.

There was a wealth of material among our actors and actresses as soon as enough young Thespians responded to the charitable work. Noteworthy among these were Miss Zbornik, Mrs. Mares and Mrs. Ineman; among the men were James Trhlin and Joseph Bitzan in both tragedy and comedy, and Anton Chlanda in heavy roles. Jack Zbornik and Joseph Burda have also trod the stage boards for many years. Father Kresina staged many excellent vaudeville performances with his boy actors. These shows featured original skits and difficult sketches in which all female roles were acted by boys. St. John's Catholic Club provided rollicking entertainment for years, especially with the aid of the humorous trio of Frank Sefcik, Joseph Bitzan and Joseph Pasek. Father Mazanec revived interest in the old Bohemian dramas so much that for several winters the Dramatic Society again proved its mettle in histrionic accomplishment. In all of these amateur dramatic efforts together with those hundreds staged by the sisters, Mr. Matousek took his part off stage.

A funny occurrence of these times makes its narration indispensable. The sisters were training the children in a play of old Bohemia to be performed at graduation. One act

called for a situation in which the queen's page had to kiss her hand. During all the practices conducted by the sisters, the page had determined and managed not to kiss the royal lady's hand, and so, as he took her fingers into his own and bent his knee, he made a habit to print a resounding smack on his own hand. This passed off well until the final rehearsal when Father Hroch came to pass judgement. His censoring eyes discovered the subterfuge, and after that the page never failed to follow strictly the parenthetical instructions after his lines.

For many years up to the time that ground was broken for our present church, lawn fetes invariably capped the round of summer events. Besides furnishing the parish with ample funds, they gave each parishioner that which has ever been a popular desire — a man's money's worth! Grown-ups and children experienced the same pleasurable sensations that they feel when the circus comes to town. The old school yard was closed in with a high canvas fence; a big circus tent spread its flapping sheets in the center of the whole attraction, which was brightly illuminated with strings of electric bulbs. Here the raffle wheels zipped, the old-fashioned paddles sold like the proverbial hot cakes; busy bodies carried a goose or a basket of fruit, a side-board vase or a suckling pig, shouting their wares at "a nickel a chance". There were other little tents, the fish-pond, the refreshment stand, where, incidentally, Father Hroch was always popular with the children. What pyramids of ice cream! None of your stingy thimble scoops that today scarcely sweeten the tongue. At a long bar that required no concealment, the men gathered to drink high schooners of pre-Volstead "suds"; and temperance was most assuredly observed. Altogether, the old lawn-fetes amused all from baby carriage to grandmother bonnet, for, unlike a Bohemian drama or vaudeville, a dance or a smoker, a lawn-fete appealed to everybody's circus instinct, a trait man never outgrows.

Among the other events that live today only in cherished memory was the parade,

COMPLIMENTS

— OF A —

Friend

THE GLEANER'S CROP OF IMPRESSIONS

an essential factor at all important Sunday services such as First Holy Communion, Confirmation, Christmas and Easter and Forty Hours. The military societies and lodges congregated first at Masek's, then at Chlanda's hall on Fleet Avenue, and then, headed by Mr. Homolka mounted on his white horse and by a brass band, paraded to church. Whenever a bishop visited the church for special services, the paraders marched a great distance to meet him and escort him to his destination. Perhaps such demonstrations are too old-fashioned today; perhaps young men and women would look askance at such parading as belonging to a by-gone era. But, it must be acknowledged by many who, as children, had joyously marched along with the procession, that such an avowal of Faith has left a deep religious impress in their hearts. Those musicians played not to gain a musical reputation; nor did the uniformed men drill for military honors or popular acclamation; they did this for the glory of God. Pity that such an effective public demonstration of genuine belief has disappeared with the times.

"Farewell! a word that must be, and hath been:
A sound that makes us linger; — yet-farewell!"

The first assistant priest at our parish was God grant him rest-Father Faflik. He served us only a few years, yet, his ascetic nature, his good, jolly face will ever remain green in our memory. Excepting Father Hroch, no priest made more visits to the class-rooms for religious instruction. He loved the children in a manner that defies description — a quiet manner that no child could mistake. Succeeding him came Father Kresina who captivated old and young equally. His Bohemian sermons and his admirable manner of delivery remain in a class by themselves. Short sermons they were that cut to the flesh with a poignancy no listener could resist, for one felt that he was alone in church and the man's eyes searched the depths of his soul. During his work here, he conducted

in his sermons an unrelenting crusade against gossip, that vice which too frequently is lightly regarded. He possesses a personal magnetism that made every kind request a command. This same personality he exercised among the youth, who remember him chiefly for the fun he supplied with base-ball and basket-ball, camping trips and vaudeville shows. Father Mazanec followed in his footsteps, and labored here more years than any other assistant. For eight years Father Mazanec worked among us, performing his ministerial duties, organizing dramatic and athletic societies, conducting plays, picnics, smokers, and bazaars. Remarkable simplicity, tireless activity, undivided friendship, venerable humility, a gentleman in every respect — such are the characteristics that have endeared him to Karlin folks. He was friend to all. How familiar was his slightly inclined figure hurrying, always hurrying, down Fleet avenue, yet not too much to send a smile, a remark or a nod in sunny greeting. Everyone had affection for Father Mazanec because he so readily adapted himself to everyone's station. He was loved by the people because, like the people, he was humble and simple and ever remained in that mental sphere. The Osadnik, the parish paper, helped him maintain with folks that personal contact which he so easily attained. Though he was not the preacher that his predecessor was, he fully compensated parishioners with his singing at High Mass. At special services his tenor voice rose out of the sanctuary and flooded the nave like a mellow bell. No one will forget with what humility he accepted his episcopal order for his assignment to Mantua; nor will anyone forget the sorrow he so nobly tried to conceal with his bland smile. That he has left behind more friends than any other assistant priest, friends who actually mourned his departure — this is the highest tribute St. John's parish can pay Rev. O. Mazanec. There is a great degree of pleasure and a bit of compensation, too, in having among us now Father Maruna, a product of our school. Father Maruna received his First Holy Communion here, gra-

Frank J. Kocour

KVĚTINÁŘ

OKRÁŠLOVÁNÍ V KOSTELE PŘI VESELKÁCH

VŠEHO DRUHU KVĚTINY K POHŘBŮM

NEJLEVNĚJŠÍ CENY KVĚTIN
KE ZDOBENÍ HROBŮ

Tel. Broadway 2405

5345 Dolloff Rd.

CLEVELAND, OHIO

But of all these entertainments, perhaps at old Raus Park at the foot of E. 49th, Nothing of value remains of those old gro-

But time has not wiped out the reminiscences of parish outings there. Who does not remember the heights of ice cream and generous chunks of cake that passed from hand to mouth when our pastor visited from hand to lunch tables and reached down in the outdoor spring that trickled on the bank about half way up the hill to the park. Visions only remain of the good irrevocable five-cent cigars, the pop stand, and the negro ball dodger. No longer does anyone remember where there is a missing plank in the fence or a charitable hole under it to permit getting in to the park without a ticket. Only the deserted road remains; what tales it could tell were it able to talk!

Another consideration remains. Nothing dubious obtains that every older parishioner can understand that one man in particular is responsible for the splendid foundation, the traditions, the success of this parish. At any rate, no doubt should exist regarding the fact after one has read this belabored account. The man in question is our own pastor. Surely, this is no place for flowery eulogies; let them come, as they certainly shall in much greater profusion, after he is called to his eternal reward. What these lines tell about Father Hiroch and his work in the past twenty-five years are not tinged with exaggeration; they can, furthermore, be corroborated by hundreds and hundreds who have been in any way associated with him. If this is to be a collection of personal impressions gained during Karlin's quarter century of existence, then unmistakably, the facts herein recorded concerning our pastor are not "the stuff dreams are made of." From administering the sacraments to firing the church

uated here, served as altar-boy, and now he has come back to his "old stamping ground" to minister to our souls.

Somewhat relevant to this portion of Karlin history is the ordination of Rev. Jos. An- del, which occurred in 1926. Father An- del was a colleague of our present assistant. To him belongs the unusual distinction of being the first young man of our parish to receive Holy Orders and the only one to receive first Mass at our church. The dearth of young men with a leaning to the priesthood has always been lamented by Father Hiroch, though he is entirely satisfied with the large number of young women who have chosen the veil. Most of these ladies have been members of the Dominican Order; fortunately enough, too, our pastor has been instrumental in bringing to our school several of these daughters of his own flock. Here again are the results of that solid, traditional groundwork of religious instruction. In days gone by, girls readily and more easily seized upon a vocation of which they were certain. A boy was an essential prop in the family and since the pioneer folks of Karlin were deprived of the necessary means, it was difficult to send a boy to high-school, college, and seminary. In the past ten years economic conditions have improved to the extent that more parents have been enabled to give their children the privilege of higher education, insomuch that today we can boast of a few men in the professions and in the priesthood. The prospects indicate also that soon Karlin will be able to rank with other parishes in its output of educated men and women.

Just as St. John's had its basket-ball and indoor ball teams in Father Kresina's and Father Mazanec's time, so up to about 1910 did we have our baseball teams that met their competitors on Jake's Hill, or what is now Washington Park. Here, in grass waist high, the first teams that Father Hiroch had organized played visiting clubs.

In the winter time children sported themselves on a huge skating rink built in the school yard where the present church stands.

COMPLIMENTS

— of —

Cleveland Brake Co.

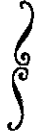
Cleveland, Ohio.

THE GLEANER'S CROP OF IMPRESSIONS

furnace, there is hardly an office or occupation in which he is not proficient. His initial attempts to interest children in athletics were not entirely unsuccessful. To him really belongs the title of "The Father of Dramatics" at St. John's. It was no uncommon sight in days of yore to see the venerable man, clad in overalls, repairing the plumbing in the old church, painting class-room wood-work, or up in the belfry, greasing the bell. One can go on in this strain much further, but space prohibits the relation of actual experiences wherein Father Hroch has been required to perform deeds and conduct affairs at the sight of which the average man would throw up his hands in despair and ask for a simple, 8-hour a day occupation. Today, his candle is burning low. He is "declined into the vale of years." The leisure he had foregone in his earlier career is now a physical necessity and an earned reward. His spiritual fervor, however, is not in the least abated; in fact, his labors in the vineyard are marked with greater earnestness, devotion and assiduity, as if already glorifying in the end of this temporal existence, the Beatific Vision. Paradoxical as our prayer may seem in the face of the Great Bounty awaiting him after life, still we beseech the good God to keep Father Hroch in our midst; to strengthen him in all his undertakings, and to provide him with the graces and blessings necessary for the realization of his life.

ation, in this life, of Thy soothing "Well done, faithful servant." Now, in 1927, on the 25th birthday of parish of St. John Nep., another memorable event is taking place. Our history is in process of recording. Not enriched, as with the soft glamour, the historical enrichment that past events possess, none the less this anniversary rounds out a quarter-century of happy endeavor and remuneration; the birthday cannot be forgotten any more than the day of the first Mass. The old buildings have grown older and mossy and sweet-like romantic cathedrals of Europe; time has left its ravaging marks on the faces of those few who remain of the pioneering group. When another twenty-five mile stones shall have elapsed; when these pages are yellow with age; when the parish will celebrate its golden jubilee, what can one conjecture about the contrast that time shall have woven between the two eras!

If this meagre collection of dusted impressions has aroused slumbering memories in anyone; if it has provided at least a modicum of historical notes about an institution of personal and local interest; if it has enlightened some about events and times from which the curtain of obscurity had heretofore not been withdrawn; if it has done any of these, the purpose of this ill-fitted narrative shall have been fulfilled.

The Clinton Company

BUILDERS SUPPLY

COAL

FLOUR

FEED

Artificial Fertilizers

CLEVELAND, OHIO

Tel. Broadway 0175

6340 Broadway

SPOLKOVÁ ČINNOST V OSADĚ SV. JANA NEPOMUCKÉHO, CLEVELAND, O.

Heslo, které vždy panovalo a panuje mezi lidmi, je: "Ve spojení síla, v rozdělení slabost". Svatopluk, kníže, rozumný muž, chtěl svým synům znázorniti a na jevo přivésti úspěšný vliv tohoto pořekadla. Bylo to zapotřebí zvláště v jeho času, poněvadž český národ poněkud začínal se drobiti. Povstali nespokojenci, kteří svou nespokojeností ničili sílu národní. Proto chtěl tento vážný muž ukázati svým synům zhoubné jednání a dal jim svazek prutů, aby jej přelomili. Každý se pokusil vší silou, ale nemohl žádný svazek prutů přelomiti. Svatopluk vzal svazek, rozvázal a jeden prut po druhém dal synům, který lehce přelomili. Tu pravil rozumný otec: "Tak vidíte, spojené pruty nemohli jste přelomiti, rozdělené však lehko podlehly vaší síle." Taktéž to samé panuje v národě: spojený národ je síla, rozdrobený národ je slabost!

Toto pořekadlo se zřejmě vyplnilo v naší osadě sv. Jana Nep. Mužové, ženy i mládež byli spojeni spolkovým vlivem, svou svornou prací a obětavostí docílili utěšeného ovoce. Nenalézal se ani jednotlivec, který rozděloval, ale všichni se spojenými silami pracovali. Spolky stály jako nezdolný šik po boku duchovního správce, podporující všechny jeho snahy, ulehčující těžkou práci, která vždy naskytuje se při zakládání nové osady.

Člověk nemůže dostačitelně pochopiti, jakou útěchou, ano jakou silou byly naše osadní spolky při začátcích osady. Ony se mohou přirovnati k mohutným sloupům velkolepé stavby. Jako ty sloupy drží celou stavbu, by se nesřítla a nerozpadla, tak spolky mužské i ženské držely osadu pohromadě. Tímto spolkovým spojením se tak mnoho podivuhodného díla vykonalo za minulých 25 let.

Budiž všem těm spolkům věnována všechna čest a chvála, za jejich neúnavnou spolupůsobící práci.

Ačkoliv osada sv. Jana Nep. je pátá v řadě českých osad v Clevelandě, může se však honositi tou chloubou, že je také první osadou, která dostavěla své trvající stavby; totiž kostel, školu, faru a Sesterský klášter. Po 25 let svorně spolkovou činností držela v nejlepší souladu všechny členy, kteří povzbuzující jeden druhého k prospěšné práci, která směřovala k dobru naší svaté víry a k posílení národního života mezi českou veřejností v Clevelandě.

Bohužel není to tak nynějšího času! Naše dorost neboří tou pravou láskou k české spolkové činnosti jako dříve. Víc a více se vzdaluje mladý lid těch spolků, kteřížto členové za onoho času zbudovali ty památné monumenty víry a národnosti. Dnes spolky naše takorčaka jenom živoří. Český život zdá se jako by vymíral. Česká řeč nepěstuje se tak čile jako za starodávna. Připojují se naše mladé rodiny k jiným národnostem a nebo úplně se převrátily na Američany. Ovšem, musíme uznati, že těžko jest ten americký duch vypuditi z mysle českých mladíků a dívek, ale přece jest možno, jen kdyby česká mládež o to dbala, zachovati českou mluvu českým čtením.

Tu musíme zase projeviti uznání našim spolkům, že ony jediné jsou s to udržeti národnost českou. Ony pěstují řeč ve svých schůzích a shromážděních. Vždyť to není nepochopitelné, sloučiti tyto dvě ideje. Může lehce člověk býti Čechem v pláši americkém.

Spása tohoto citu se nalézá zase jenom v našem spolkovém životě. Mnoho v tom zále-

BICAN BRATŘÍ

POHROBNÍCI A BALSAMOVAČI

INVALIDNÍ KÁRA

Úřadovna: 5008 Fleet Ave.

Obydlí: 3668 E. 50. ulice

TELEFON ACADEMY 746

WM. COOKS

MAX COOKS

THE COOKS BROS. DECORATING CO.

INTERIOR DECORATORS

Fresco, Scenic and Wall Paper Decorating

Both Phones 1871 PROSPECT AVE. S. E.

CLEVELAND, O.

For a Good Grade of Coal
call

—THE—

WESTERN RESERVE COAL CO.

2869 E. 37th St.

Tel. Broadway 0076

Give us a trial. — We are sure to
please you

S. L. PINTA

SPOLKOVÁ ČINNOST V OSADĚ SV. JANA NEPOMUCKÉHO,

ží na úřednicích spolků. Vezměte za příklad spolek sv. Štěpána. Není žádný spolek v osadě, který má tolik mladíků jako onen. A to nejen v Mladeneckém, ale i v Hlavním Oddělení. Proč by také ostatní spolky nemohly to samé dokázat? Tak by se mládež spíše v osadě udržela.

Bylo by záhodno, aby spolky svou činnost rozšířily; údové pak větší zajímavost by měli ukazovati. Pravidelně do schůzí choditi, kde spolkový duch se pěstuje, a taktéž spolky zase nabydou stejné moci, kterou blahodárně spojenými silami v minulém čase vyvíjely.

Vezměte za příklad irský národ. Irčané ztratili svou mateřskou řeč, byli vyhnáni ze

své otčiny, trpěli mnoho pro vlast, ve velkém počtu usadili se v Americe, mluví řečí anglickou a přece Irsko je jim vždy milé, zastávají se své národnosti všemožně. Proč my, Češi, nemůžeme totéž činiti? Býti Čechem a Američanem není nedůsledné. Mluvíme-li anglickou řečí, není třeba zavrhnutí českou mluvu.

Zase zde náš spolkový život se osvědčí, jenž pěstuje národnost a tím upevňuje nás ve svaté katolické víře. Přáli bychom si, aby naše česká mládež více se zajímala o českou řeč, pilněji četla české knihy a časopisy. Tím způsobem nabudou naši mladí Čecho-Američané větší vzdělanosti a budou více vážení mezi svými spoluobčany.

VISIT —

ADELE'S BEAUTY SHOPPE

CHARMING PLACE

EXCELLENT OPERATORS

POPULAR PRICES

FLEET AVE—53rd

Tel. Academy 1186

NONAT

Po 14 roků vyrábí
MARIE LEIBLINGER
Pasadena, Calif.,

ZBORNÍKOVA LÉKÁRNA

5331 FLEET AVE.

má jej vždy na skladě.—Cena 50c až \$1.00
poštou 55c a \$1.05

JOSEF KOCÁB

ŽIVNOSTENSKÝ A MASNÝ KRÁM

Jednatel pro české časopisy

“KATOLÍK”

PŘÍTEL DÍTEK”

“HOSPODÁŘSKÉ LISTY”

Čís. 3878 East 54th St.

CLEVELAND, O.

Phone: Washington 0788

HY—VIS OIL

Magic Gas

KVET BROS. SERVICE

GAS — OIL — GREASES — TIRES — TUBES

ACCESSORIES

BATTERIES

TIRE REPAIR

—ALEMITE SERVICE—

FLEET AVE. TIRE SHOP

3592 East 131st St. — 5011 Fleet Avenue

CLEVELAND, OHIO

"Goodman's Furniture"

A name that has become known for

RELIABLE QUALITY

REASONABLE PRICES

SATISFACTORY SERVICE

THE J. L. GOODMAN FURNITURE CO.

8358 BROADWAY
at Harvard

May we not suggest to you, a prayerbook, rosary, statue, or other
Religious Articles, when selecting a gift for various occasions,
Birthday, Feastday, etc. Call on us for suggestions;
we are here to serve you.

GEORGE J. PHILIPP & SONS

Church Furnishings and Religious Articles

1139 SUPERIOR AVE.

CLEVELAND, OHIO

Branch: Fort Wayne, Ind.

DIVOKÝ --- HLINOVSKÝ

5324 Fleet Ave.

ŽELEZÁŘSKÝ OBCHOD

KLEMPÍŘSKÁ DÍLNA

Práci klempiřskou vykonáváme k vašemu úplnému
uspokojení

Zavolejte nás: — Tel. Academy 0089

WALTER KLIE, W. J. WETSELL,
President Secretary

The SMITH & OBY Co.

PLUMBING and HEATING
CONTRACTORS and ENGINEERS

6107 CARNEGIE AVE.

Tel. Rand. 6045

BROADWAY STUDIO

M. J. KNOBLAUCH
6022 BROADWAY.

Portrait, Landscape and Commercial
Photographer

Obchod Živnostenský

JOSEF KOCÁB

3878 VÝCH. 54. UL.

Karlin

MIKEŠ

I
K
E
Š

Úplné zásoby diamantů, hodinek,
stříbrného náčiní, broušeného
skla atd.

PRAKTICKÝ KLENOTNÍK
A HODINÁŘ

5747 BROADWAY
roh Cable Ave.

WALL PAPER

Navštivte nás a my vám ukážeme nejnovější nástěnný papír.

— Ceny: —

Pro kuchyni: 5c — 7½c — 10c a dražší
Pro spárnu: 8c — 10c — 12c — 15c a dražší
Pro obytnou světnici: 10c — 15c a dražší

JOSEF W. DIVOKÝ

5324 FLEET AVE.

Počítáme zdarma — Obruba zdarma — Práce zaručená
Tel. Academy 0089

FRANK F. POKORNÝ

OPTIK A KLENOTNÍK

Diamanty — Hodinky — Klenoty

Dokonale zkouší oči

Upraví vám okuláry

5633 BROADWAY

BLÍŽE E. 55. ULICE

Deposit your Savings with the oldest and largest
Building & Loan Association in the South End, at

5%

The Vcela Building & Loan Ass'n.

ASSETS OVER \$8,000,000.

Main office:
Broadway at Portage

Branch office:
12715 Miles Ave.

Upřímné Blahopřání
Důstojnému Pánu
FR. J. HROCHOVI
• —k—
Stříbrnému Jubileu

Blahopřání
a Šťastnou
Budoucnost
Osadníkům
Svatojánským

Patnáct roků služby věnované osadníkům Sv. Jana Nepomuckého. — Pro dobrou, spravedli-
vou a rychlou službu v záležitostech pozemkových. — Navštivte mne.

STANISLAV J. RODY

5211 Fleet Ave.

U "Atlasu"

COMPLIMENTS

of

Dr. Frank J. Šindelář

Dentist

KLOUDA

vám vyčistí neb obarví šaty
čistě a vzorně.

Opravy a předělávky též
se vyřizují.

4909 FLEET AVE.

HLADKÉHO

Česká Lékárna

Fleet Ave. roh vých. 50. ulice

(naproti kostelu)

Vyplňujeme předpisy všech lékařů

Léky zaručené.

Sklad fotografických aparátů a filmů
Doutníky—Cukrovinky—Ice Cream

MOUND DAIRY

5311 Mound Ave.

JOHN HRABAK, Prop.

QUALITY

SERVICE

JANDA ELECTRIC CO.

Lustry, lampy, stolní a stojací

Všelijaké elektrické nářadí

Správký, zavádění drátů

NEJVĚTŠÍ ČESKÝ OBCHOD.

5106-08 Fleet Ave.

VAN F. ZBORNÍK

LÉKÁRNÍK

Úplný sklad všech léků, filmů, fotogra-
fických aparátů, cukrovinek, doutníků
Ice Cream. — Vyplňujeme předpisy od
všech lékařů.

5331 Fleet Ave.

JOHN HRONEK

Confectionery

School Supplies

FLORIST

4909 FLEET AVE.

COMPLIMENTS

— of —

Dr. and Mrs. E. E. Wolf

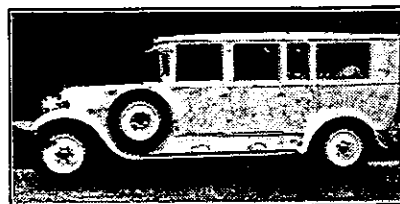
Broadway 0439

Broadway 2840

Frank J. Marek & Sons

FUNERAL DIRECTORS
AND EMBALMERS

4418 Broadway
3856 E. 131st St.

LIMOUSINE INVALID CAR SERVICE

BEAUTIFUL FUNERAL PARLORS. NO EXTRA CHARGE.

ZUROVSKY
PHOTOGRAPHER
Your Neighborhood Studio
5225 FLEET AVE.

Where quality comes first. — We do all work in the photographic line.
WEDDINGS, GROUPS, ENLARGING, COPYING, AMATEUR WORK
AND FRAMING AT REASONABLE PRICES
Our motto is: QUALITY, NOT PRICE. — All work guaranteed.

COMPLIMENTS OF
THE FRAIBERG CO.

Dealer in
JEWELRY, RADIOS, PLAYER PIANOS, ARTHOPHONIC VICTROLAS,
RECORDS AND ROLLS.

The oldest jewelry and music store in the southeast

5605 FLEET AVENUE

Tel. Academy 0056

Keep Your Piano Tuned
Call, write, or call up

FRANK A. MATOUŠEK

3808 E. 50th St.

Tuning, voicing, regulating, cleaning and
repairing. — All work guaranteed.

Tel. Broadway 0181-M

The
Barkwill and Hodous
Company

Joseph H. Váňa, Předseda.

POJIŠŤOVÁNÍ VŠEHO DRUHU

STAŘÍ ZNÁMÍ!

V obchodě široká a ustálená známost je výhodná. Taktéž pomáhá obchodníku, může-li Vám jako krajanovi ruku potřásti. Souvěrec často dává souvěrci svoji přízeň. Ale nejhlavnější věcí jest, aby se Vám dostalo plnou měrou toho, zač své peníze vydáváte. Právě zde jest ten rozdíl mezi starým a novým způsobem obchodování v oboru pojišťování. Bývaly doby, kdy "Agent" musel se potloukati po hospodách a "sbíratí kostymry". Ten čas pominul a dnes lid očekává správnou, poctivou a ochotnou službu od jednatele, jemuž svoji přízeň věnuje. Nížepsaný, jakož i všichni, kteří naši firmu zastupují, jsme připraveni Vám dokázati, že můžete se na nás bezpečně spolehnouti ve všech věcech, spadajících do našeho oboru.

ÚŘADOVNA V ČÍS. 5620 BROADWAY
V nové budově "OULU" — Vchod z Hamm Ave.

Cleveland, Ohio.

COMPLIMENT OF

F. S. JINDRA

HARDWARE

5007 Fleet Ave.

Tel. Academy 331-R

PAZOUREK A LISÝ

PLECHAŘSKÁ PRÁCE
POKRÝVÁNÍ STŘECH
ZAVÁDĚNÍ FERNESŮ

4917 Fleet Ave.

Tel. Broadway 2252

VIZNER BROS. & CO.

3 STORES

12907 Miles Ave.

3505 E. 93rd St.

5405 Fleet Ave

Good solid leather shoes for the whole family

**THE FOREST CITY
BREWING CO.**

Česká Pivovární Společnost

6922 UNION AVE.

vyrábí různé druhy šumivých a osvěžujících nápojů v malých i velkých láhvích.

Objednejte si bednu na zkoušku.

Tel Broadway 178

COMPLIMENT OF

**THE FOREST CITY
BOTTLING CO.**

5910-16 Fleet Ave.

Tel. Broadway 3650

COMPLIMENT OF

**HOLAN BROS.
FUNERAL DIRECTORS**

5316 Fleet Ave.

Tel. Broadway 0047

Nejstarší pohřebnický ústav na Karlíně

PRO ŽELEZÁŘSKÉ ZBOŽÍ A OBSLUHU

navštivte

"OBA JOSEFY"

Váš Sousedský Železářský Obchod

Bitzan a Pašek

5226 FLEET AVE.

FOR HARDWARE AND SERVICE

see the

"TWO JOES"

Your Neighborhood Hardware Store

BITZAN & PAŠEK

5226 FLEET AVE.

Tel. Broadway 2106

COMPLIMENTS

— of —

Dr. and Mrs. Charles A. Holan

Cleveland, Ohio.

BUY FROM RELIABLE FIRM

Bartunek's Clothes

ALL \$20 ALL
WOOL

BUY AT OUR FACTORY

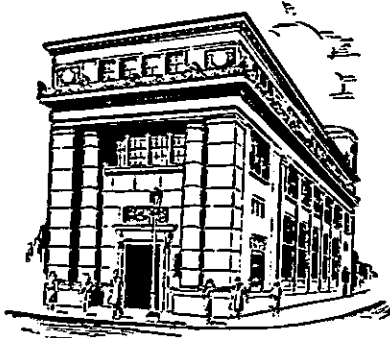
6529 UNION AVE.

CLEVELAND, OHIO

STRENGTH

SAFETY

SERVICE

THE OUL SAVINGS & LOAN COMPANY

5620 Broadway, cor. Hamm Ave.
5% ON SAVINGS DEPOSITS

Assets over \$3,400,000.

OFFICERS

Frank C. Manak.....	President
Joseph W. Bartunek.....	Vice President
Frank G. Woldrich.....	Secretary
M. L. Zednik.....	Asst. Secretary
John J. Babka.....	Attorney

DIRECTORS

John J. Babka
Jos. W. Bartunek
Vincent Kolda

Charles Linhart
Frank C. Manak
Joseph L. Masek
John B. Plent

John Smely
Frank J. Vlcek
Frank C. Voldrich

For the best in

Hardware, Varnishes, Paints,
Fishing Tackle, Sporting
Goods

always go to

SEBESTA & NOVAK

5407 Fleet Ave.

Tel. Acad. 0247

MARCELLING

—and—

HAIR CUTTING

LILLIAN CEDICK

BEAUTY SHOPPE

3838 E. 50th St.

FOR A COMPLETE CAR SERVICE SEE

BERNEY BATTERY & IGNITION CO.

TIRES & ACCESORIES

AUTHORIZED RAYBESTOS

BRAKE SERVICE

Tel. Broadway 3781

GASOLINE OIL
4919 FLEET AVE.

ATLAS STUDIO

HIGH GRADE PORTRAITURE
FAMILY AND WEDDING GROUPS
OUR SPECIALTY

J. S. JABLONSKI

Proprietor

BRANCHES:

5615 Broadway

2303 Professor Ave.

6122 St. Clair Ave.

CLEVELAND, OHIO

SLAVNOST JUBILEJNÍ

V NEDĚLI, DNE 23. ŘÍJNA 1927,
v Osadní Síni.

Ráno:

V deset hodin nejdůstojnější p. biskup Jos. Schrembs slouží pontifikální mši.

Asistenti: Velkokněz: Dústoj. p. James McFadden
Čestní Diakoni: Dústp. O. Zlámal a dústp. Lad. Necid
Diakon mše: Dústp. Josef Anděl
Subdiakon: Ctih. Wilém Beníšek.
Ceremoniáři: Dústp. George Habig a dústp. Václ. Maruna
Slavnostní kazatel: Nejdúst. Msgr. Petr Červený.

VÝBOR NA DEKORACE:

Frank Anděl, Jaro Anděl, Stanislav Anděl, Lawrence Kozelka,
Josef Kazimour, Otto Kazimour, Jaro Holub, Henry Vitůj.

Večer:

ŘEČNÍCI PŘI BANKETU:

Ceremoniář: Pan Josef J. Šácha
Anton Pašek st.: — Začátky osady.
Josef Hejl: — Za první Výbor.
František Homolka: — Za spolky osadní.
Josef Bitzan: — Za školu.
DÚSTP. FR. J. HROCH, za celou osadu.

SLAVNOSTNÍ VÝBOR:

Frank Charvát
Jos. Sinkula
Jos. Anděl
Tom. Hlavatý Jr.

Fr. Kazimour
Matt. Antolík
Anton Pašek
Jan Dlouhý

